

Csapdában

3. Csörgött az óra, a csörgés, éles, szaggatott, izgága hang, kígyózó, csapódó kavicsfűzér elérte, megütötte, takarója, a fehér damaszt huzatú, vörös selyempaplan alól kiugratta, a szőnyegre, a síkossá lakkozott parkett piros-kék, bolyhos védőrétegére lépett, nyújtózott, csontját ropogtatta, lábával barna, szakadt bélésű papucsát megkereste, önkéntelenül éjszakai álmát, színes, mozgalmas tűnyöledését idézte: határtalan réten, vakondtúrásos, ló-sóskás, szamártövisek, kákás, vadmurkos, kutyakapros legelőn járkált, kezét hátrattette, nézelődött, nem messze korhadt, dülöngöző, nyikorgó gémes kút mellett hosszúcsizmás, zacskósapkás katonák karcsú toronnyal, fura, a környezettől mindenképpen elütő építménnyel bajlódtak, rákapaszkodtak, sárgavászson kendőkkel töröltették, aranyozott gömbben, kukoricagránátban végződő csúcsára sárkányt erősítettek, felbocsátották, fellegtelen, izzó égbolt alatt lebegtették, tapsoltak neki, Zsét éltették, a torony, kék levegőben egyensúlyozó, citromsárga alkotmány, óriás ágyútöltény meg-megingott, a közepe táján vágott, elhelyezett kerek ablakok, tágra nyílt, meredt szemek, pengve repedeztek, behálósodtak, mögöttük drapp köpenyes, kapaél szakállú öreg, gyámoltalan bácsi tipegett, billegett, tenyeréből tölesért formált, füléhez tartotta, az éljenzést, odaadó tömjénezést hallgatta, a biztosra vette: alattvalói, a zacskósapkások lelkesedését ellenőrzi, a kép mulattatta, feléje indult, kilépett, gyorsított, megiramodott, sokáig, kifulladásáig szaladt, vágatott, de egyetlen lépéssel sem jutott közelebb, váratlanul megbotlott, elvágódott, homlokát fúkokcsányos dombba, begyepesedett vakondtúrába ütötte, fülében csörgés, huzamos csörömpölés keletkezett, lábát barna, szakadt bélésű papucsába igazította, csendben kiment, a konyhában a villanyt felkattintotta, tüzet gyújtott, mustár színű lábasban vizet tett fel, csipetnyi teagazt szórt bele, a fürdőszobában hideg vízzel megmosakodott, fogat mosott, felfrissült, álmát megmosolyogta, tizóraját, a két szelet vajaskenyeret becsomagolta, levélboríték-táskájába csúsztatta, a zubogó teát leszűrte, megcukrozta, citrommal ízesítette, kanállal kavargatta, eszébe jutott, talán tegnapi embere, alacsony, széles vállú kísérgetője most is várja, a sötétítőt és a függönyt vigyázva félrevonta, kilesett, tekintetével a túlsó járda innen belátható szakaszát sebesen végigpásztázta, nem vett észre gyanús mozgást, az utcai világításban a vasállványzat oszlopainak szegecsei, a félgömbök, egyenlő távolságban, egyenes vonalban sorakozó, zúzmarás dudorok tompán csillogtak, porcelán csészébe teát csurgatott, asztalhoz ült, szürcsölte, nyugalom szállt rá, ringatta, zsongította: nem zaklatják, menne a réten, kitárt karral rohagálna, dorombolva kanyarogna, a repülő utánozóna, lehet, felemelkedne, a földtől lágyan elszakadna, suhanna, lebegne, a megcsodálásra kivezényelt zacskósapkások éljenzését, tapsát hallgatná, szónokolna vagy énekelne, az előszobaajtó szemöldökfája fölé szerelt téglalakú bádogdoboz, kikapcsolhatatlan hangszóró pontos időjelzést adott, mindenkinek, Zsé alkalmazottainak jó munkát kívánt, felállt az asztaltól, csészéjét a csapnál kiöblítette, a csörgőórát b számára beállította, felhúzta, a hálószobába vitte, cipőt húzott, felöltözött, levélboríték-táskáját hóna alá fogta, a lépcsőházba ment, szétnézett, szemét a sötétséghez szoktatta, azután a lakás ajtaját óvatosan maga után csatantotta, az öt lépcsőfokon lelépdelt, a kőlapösvényen végigkopogott, a kapuban megállt, körbe lesett, félt, valahonnan besúgók, kutyás rendőrök, hosszúcsizmás, zacskósapkás katonák tűnnek elő, bekerítik, rárontanak, doronggal, vascsovel, vérárkos szuronnal bántalmazták, büzlő gubanccá változtatják, jobbra fordult, ment,

a hangszórókból áradó induló, ezt hamarosan tapasztalta, nyugtatta, bátorította, lassan egészen magához tért, a kivilágított ablakokon bepillantott, mindenütt munkába készülődtek, sűrögtek, idegeskedtek, rászóltak egymásra, egymást gyűlölettel lehurrogták, így képzelte, feketetarka kutya szaladt az úttestre, egy tehergépkocsi első kereke derékon találta, átment rajta, ellapította, á félrenézett, a baleset utáltatta, ugyanakkor megrendítette, többször hányingere támadt, zsebkendőjébe öklendezett, a makacs rosszullettől, erőlködéstől kibuggyant könnyei arcára csurogtak, hűtötték, a műhelyben, padjánál, a satuba szorított acéllap reszelése, előírt idomná formálása közben igyekezett felejteni, tekintetét, mint lábánál cérnával, szennyesedő pamuthúrral megkötött madarat, ide-oda röptette, az ősz hajú, kéköpenyes mester, elzacskósapkásodott megbízott, frissen borotvált, keskeny ajkú felvigyázó az esztergyályosokat, marókat, gyalusokat maga köré rendelte, toboroztatta, elégedetlenkedett, csökkenti, ha nem foglalják jóba magukat, vissza is tartja a fizetésüket, fenyegetőzött, vegyék tudomásul, kiálltotta, az én kezemben van a kés is, a kenyér is, a munkások, elhanyagolt öltözetű, borostás, a mértéktelen alkoholfogyasztástól puffadt arcú, vérekes szemű, bugyuta férfiak, esetleg félős, félelmükben testileg fokozatosan satnyuló alakok hallgattak, cigarettájuk szűrője, a barna szopóka nyáluktól átnedvesedett, piszkos selyemhernyógubóvá alakult, hallgattak, amikor főnökük az ijesztgetést, vérmes oktatást befejezte, gépeikhez somfordáltak, faroltak, kullogtak, gondolataikat, ha voltak, egymással nem közölték, á reszelője, a négyzetlegetes, fogazott lécz az acélt egyenletesen koptatta, a reszelék, érdes por zizzenve hullt a pad lemezborítására, a lemezt rögzítő szegek körül keletkezett horpadásokba, balra, társára nézett, az is reszelt, arcán, mint szintelen lakk, mosoly fénylett, szerette volna megkérdezni tőle: minek örül, bizonyára az este, szabad idejében elkészített, megírt, többször átmásolt, letisztázott jelentésének, elképzelte: vacsora után feleségével a konyhaasztalt sürgősen, titokzatos-fontoskodón leszedette, a viaszosvászonra, vadrózsás, az is lehet, szappanvirágos terítőre ócska újságot simított, pepita fedeles, spirálrugós füzetét kinyitotta, a villanyfénybe tárta, tintaceruzáját ösztönösen megnyálazta, a lila hegyet nyálában megforgatta, fejét oldalt billentette, írni kezdett, a városzéli, elhagyottnak tűnő lakásban, pincés, verandás, széktetejű magánházban szóbelileg megkapott vádak, elítélő nyilatkozatokat nevekhez, a tetőablakos műhelyben, lármás hodályban, emberkarámban dolgozókhöz kötötte, rájuk fogta, rám is, gondolta á, RÁM IS, RÁM IS, miért ne, gazos telken, hámló vakolatú téglafal tövében, sötét, érthetetlenül, ugyanakkor viszolyogtatóan lüktető, patkányürülékes gödör, hatalmas patkányluk körül emberarcú kutyák, magabiztos, lustán nyulángó dögök heverésztek, ásígtattak, vörös nyelvüket lobogtatták, időnként vakaróztak, a bolhát rúgták, mögöttük, tőlük tisztas távolságra emberarcú puli sürgött, csaholt, a földet kaparta, vájta, látta: társa, de buzgólkodását nem értette, elment, elhaladt mellette, napos dombra tartott, a féllábszárig érő fűbe, vadlóherébe, margarétába heveredett, az eget, makulátlan felületet, tükrösített homorulatot nézte, elernyed, úgy érezte, hosszú hajú, zöld szemű, szőke nő hajolt föléje, kezét, bársonyos tenyerét homlokára tette, halk hangon magyarázott, biztatta, tartson vele, szájon csókolta, nagyon szeretlek, erősítette, á erőlködött, ébredjen fel, fogadjon szót, tegye a nőt kedvesévé, mocorgott, mozdult, felült, szemét dörzsölgette, rögtön rájött: kalitka alakú felvonóban ült, térdét álláig húzta, sanyargott, a hosszú hajú, zöld szemű, szőke nő, előbbi ébresztgetője a kalitkát, drótkötélen függő felvonót, szűk csapdát kulcsra zárta, a kulcsot kárörvendőn felmutatta, azután válla fölött hátra, tömör, kikezdehetetlen, oszlatthatatlan sötétségbe hajította, kiegyenesedett, a reszelő izzadtá melegedett nyelére merevedett, görcsösödött ujjait megmozgatta, a merevséget oldotta, megrettent: alacsony, széles vállú, bőrkabátos, széles karimájú kalapot viselő alak, kitartó, elszánt kísérgetője ment, gyalogolt végig a műhelyen, a vastag könyvet, szalagjátst, fényképezőgépet, robbanó szerkezetet, időzített bombát, elmarad-

hatatlan szerszámát, becses munkaeszközét jobbában, mellmagasságba emelve tartotta, a mesterirodához, alumínium kilincses vasajtós helyiséghez kanyarodott, kopogott, belépett, a az ajtóra meredt, szemével, barna szeme világával átütötte, a jövővény bemutatkozását, székretelepedését, rövid, határozott, mondhatni: parancsoló tájékoztatóját követte, a mester rajzokkal, apróbb mintadarabokkal megrakott, elborított asztalára könyökölt, feszes arcán, szabályos orra tövén rozsdaszín szeplők jelentek meg, gyúltak ki, tenyerét összeütötte, lesújtva ciccegett, nem bírta tovább a feszültséget, a szilánkos, idegeit érintő, sodró, szaggató várakozást, reszelőjét lecsapta, a pad lemezborítására lökte, szánkáztatta, az iroda ajtajához sietett, megnyitotta, ártatlan-érdeklődően betekintett, másodpercekig fürkészett, az alacsony, széles vállú idegen, kísérgetője hajlított támlájú karosszéken ült, jobb lábát, zöld zoknis bokáját bal térdére tette, széles karimájú, most kissé hanyavetien búbjára pöccintett kalapja alól csipetnyi hajcsomó, szőke tincs rugódott, szabadult homlokára, a sekély, vízszintes, verejtéktől csillámló ráncokra, a megnyitott, tétovázó ajtóra, a ártatlan-érdeklődő arcára, por- és olajfoltos ábrázatára pillantott, megnézte, vastag könyvéből, a szalagjatszóból, fényképezőgépből, robbanó szerkezetből, időzített bombából fehér, merev lapokat, nagyított fényképeket emelt ki, az a látóköréből, a lázasan befogott pászmából hiányzó, de minden valószínűség szerint, a recsegő, elgyötört, hajlított támlájú-ülőkéjű székén terpeszkedő vagy talán félénken, büntudatosan kuporgó, fészkelődő, ősz hajú, kékköpenyes mesternek, elzacskósapkásodott megbízottnak, frissen borotvált, keskeny ajkú felvigyázónak nyújtotta: tessék, a az ajtót halkán, későbbi feltételezése szerint, szemérmesen becsukta, a zár olajozott nyelvét helyére, a keskeny, horzsolts peremű vágatba pattantotta, az emeletre, a mosdóba indult, a lépcsőn, szögvasrámás fokokon nehézkesen, öregemberesen, nyögdecselve, tenyerével térdének támaszkodva lépkedett, talpában, talpa hídjában, a valamikor, gyermekkorában üvegcsereppel, csipkés pohárcsonkkal megvágott, félkör heges boltívben sajtás, terjeszkedő, bokája, sípcsontja, térde, combja, forgócsontja felé kúszó, konokan hatoló, lassú fájás keletkezett, a korlátba, durván, hanyagul megmunkált, hegesztő-freccsenéses rácsozatba fogózott, kapaszkodott, mozgékony, nevetős, szerencséjükre: öntudatlan fiatalok, számára a legtöbbször el-lenszenves tanulók jöttek vele szembe, titokban rá-rámutattak: hadirokkant, fejét lehajtotta, meghatódott, nagyokat nyelt, a könnyeivel küszködött, akár hajdan, a népe felszabadításáért indított háborúban, feltűrt, szennyes csatatéren, nyirkos bombatölcsér peremén, amikor kényszerű, távolról nézve: bamba hasonfekvése, időzése közben, az agykráter szűk, tenyérnyi, zavaros talajvízbe merült alján heverő, hanyódo, a meredek oldalakon lepergő rögökkel csendesen elvegyülő, betemetődő, térdből leszakadt, csizmás lábát nézte, a mosdóban, csempézett falú, klór szagú helyiségben meglötykölte, leöblítette az arcát, homlokát vizes tenyérrel hűtögette, a kopott foncsorú, légy pontos tükörben önmagát bátorító fintorokat vágott, a műhelybe, munkapadjához ment, ámulva tapasztalta: bicegett, a reszelőt kézbe vette, az acélra helyezte, hunyorgott, a pontozóval finoman, körülményesen megjelölt határokat szemlélte, mostmár jobban volt, ezt határozottan érezte, vele egy irányban, a műhely túlsó felében két esztergályos, két szurtos, borostás rabszolga, összekülönbözött, egymásnak rontott, a földre kerültek, a közlekedő sávon hemperegtek, vergődtek, a munkások köréjük tódultak, felemelték, valósággal feltépték a földről őket, közéjük álltak, mindkettőjüket gépükhöz kísérték, a jelenet á-t is megakasztotta munkájában, sokáig, hosszú percekig állingált, lézengett, a kölcsönös szidalmakat, óvatosságra intéseket, csitítgatásokat figyelte, a csatatéren, a nyirkos bombatölcsér peremén eszméletét akkor elvesztette, jól emlékszik, miként süppedt valami ragacos, egész testében kellemes, megnyugtató érzést támasztó, fejlesztő feketeségbe, sűrű masszába, könnyebbülve, mindenféle felelősségtől távolodva, elszakadva gondolta: megérkezem, MeGÉRkEzEm, mEgÉRKeZeM, fehér teremben, fehér ágyon ébredt, szíve felgyorsított, sugárzott, mellette, csuklós táborig széken hosz-

szú hajú, zöld szemű, szőke nő, szép kedvese ült, mosolygott, kezében vizesruhát tartott, vigyázva homlokára tette, kezefejével, mintha a látát nézné, ellenőrizné, állapítaná meg, arcát megérintette, másodpernyi ideig ott tartotta, tudta: örömet okoz neki, hát ott felejtette, a betonoszlopos, tetőablakos teremben sebesültek, hadirokkantak, a felszabadítási háborúban végérvényesen megcsonkítottak fekvőhelyei, kórlapokkal megjelölt, fehérre festett vaságyai sorakoztak, az iroda ajtaja hirtelen kitárult, a mester az idegent, szokatlan, ű-t mindenképpen megrendítő látogatót a műhelybe tessékelte, illedelmesen a kijáratig kísérte, ott kezét nyújtott, készségesen bólogatott, ű úgy hitte: szigorú szemmeltartását, ha kell, elkülönítését, hallgatólagos kirekesztését ígérte, azután megfordult, kezét hátratette, a közlekedési sávon az esztergapadokig sétált, ű padjához osont, reszelni, a satuba fogott acéllapot koptatni, alakítani azonban már nem volt kedve, a rajzot, csőrögeszár, lila vonalas papírlapot, a tűréseknél helyenként megtört papírlepedőt kite-regette, rákönyökölt, nézegette, tanulmányozta, a munkaidő végéig ezt művelte, egészen belebódult, emiatt az öltözőben valameddig lustán, kényszeredetten mozgott, lustaságát, kényszeredettséget végül az arcára két kézzel, összetett marokkal freccsentett hideg víz megszüntette, megtörülközött, arcát, nyakát, alsókarját törülközőjével, a kopott bolyhú, érdessé ócskult frottírral pirosra dörzsölte, kimenő ruháját: a barna nadrágot, piros inget, fekete pulóvert, sötétkék orkáncabátot magára szedte, a barna, bőrutánzatú, vastag gumitalpú cipőjét felhúzta, fekete levélboríték-táskáját hóna alá csapta, a gyár kapujának előterébe, az aszfaltozott térségre, a szomorúfüzek alá sietett, körülmélt, várja-e valaki, nem vett észre gyanús személyt, jobbra, az egyenetlen, jó darabon a gyár betonkerítése mentén húzódo járdára fordult, a vasállványzaton galambok turbékoltak, a keresztgerendákra csavarozott, téglalakú bádogdobozok, kikapcsolhatatlan hangszórók csendes pihenésre, kinyújtózkodásra ösztönző dalokat sugároztak, nyugodtan, megkönnyebbülve ment, pálinkát kívánt, az első italkimérésnél, az útjába eső, rácos ablakú téglabódénál, lapos tetejű házikónál lassított, az ott már kialakult libasorhoz csatlakozott, az embereket, a tízórais táskájukat szorongatókat, szomjasakat, a csaposnót, a színes folyadékokat tartalmazó üvegekkel agyonzsúfolt kis helyiségben hajlongó, vitakozó, csatoráló, pénzt számoló, piros vászonpánttal hátrakötött hajú asszonyt, a begyest, többször megkívántat, a kibeszéltet, figyelte, pálinkájával, a deci kis-üstivel félrevonult, borzongva belekóstolt, arra riadt, lelkiismeretfurdalás kínozza, az okot, büntudata forrását nem találta, még ivott egy kortyot, b a mérges, kardos angyal, konyhakötényes felvigyázója, intője, útbaigazítója időnként elkezdte: félős vagy, élehetetlen, nincs kizárva, idegbajos, kötekedő, előbb-utóbb bajba kerülsz, nagy csávába, rám azonban ne számíts, nem szeretlek, mit válaszolhatott volna, ült a konyhaszéken, hallgatott, elfüstölt néhány cigarettát, belül, remegő bensőjében b szavai, mint rozsdás fémforgácsok, egymásra peregtek, felhalmozódtak, tudat alatt megmérgezték, csüggesztették, kezdte hinni: félős, élehetetlen, idegbajos, kötekedő, a zacskósapkások előbb-utóbb bebörtönzik, eltapossák, három méternyivel odébb, az úttesten kormos, rongyos napszámosok térdepelve aszfaltoztak, simítófájukkal a sötét, ragacos, sűrű masszát nehézkesen kenték, egyengették a cirokkefével, seprűvel megtisztított kövezetre, a járókelők, hazaigyekvők házsártoskodva kerülgették őket, ű a hosszú hajú, zöld szemű, szőke nőt, szép kedvesét idézte, vágyott rá, a vasállványzat alatt ment vele, beszélt neki, érzékenységről, ártatlanságáról, sőt: bátorságáról, BáToRsÁgArÓl magyarázott, szép kedvese a keze után nyúlt, megszorította, jelezte: érti, hisz benne és szereti, SzErEtI, sZeReTi, a poharat kiürítette, elégedetten időzött, szemlélődött, két, számára ismeretlen munkás összeszólalkozott, egymásba kapaszkodott, egymást taszigálta, hol az egyik, hol a másik zökkent le a járda mozaikossá csiszolt betonpereméről, trottyos nadrágúak, gumicsizmások, rövid nagykabátosak, báránybőrkuccsúak voltak, hamarosan térdre zökkentek, időtlen kosokként öklelöztek, kuccsmájuk a sáros földre, nyálkás, ciga-

rettaacsutkás latyakba került, ide-oda gurult, dobódott, szánalmasan beszennyező-
dőtt, a szomorúan gondolta: ide jutottunk, szép kedvese vigasztalta, a határtalan
réten margarétát szakított, átadta, kipirultan nevetett, a fűbe huppant, hanyatt
dőlt, á-t szólította, hívta, hangja eleinte tisztán, erőtadóan csengett, később elhalvá-
nyodott, megfakult, a föld alól, rejtélyes mélységből szivárgott elő, újabb pohár
kisüstit kért, hátát a bódé fehérre meszelt hátának vetette, poharát a fal enyhén
lejtős párkányára, térde magasságába állította, időnként lehajolt, felvette, szájához
emelte, takarékosan kortyolgatott belőle, a feltápázkodó, egymás ruháját, kosz-
lott rongyát acsarkodva porolgotó verekedőket nézte, hegyre mászott, pihegve töre-
kedett, bükkágakba kapaszkodott, a meredeken egyre feljebb vonta magát, lába
korhadt avarba süppedt, meg-megcsúszott, négykézlábra ereszkedett, úgy fékezett,
négykézláb fújtatott, pihengetett, valameddig fülelt, szimatolt, hirtelen megdöb-
bent: vad, erdei állat, menekülő, avartúró, ágrágcsláló, állandóan üres gyomrú te-
remtmény, szövevényes, tüskés, bőrét karcoló, kikezdő, hasgató, véret megeresztő,
permetező, csurgató bozótba furakodott, iramodott, lehasalt, az avarba, savanykás,
gilisztát, százlábút, lóférget rejtő, melengető levélrétegbe fészkelődött, süppedt, a
gallyközökhöz, szabálytalan, cirkalmas réseken ki-kilesett, a hajllongó, lombot per-
getve bólogató, zúgó, zúgolódó fákon madarak röpködtek, feketék, pirosak, tarkák,
kontyosak, gatyásak, csapongó, csivitelő szedegetők, a bozótot, zord tanyáját, végső
menedékét elkerülték, az erdőbe, gomba illatú bükkrengetegbe serény, válogatott
kutyák, nyakörves véredek hatoltak, morogva, fejüket lesunyva poroszkáltak, nyü-
szítve, vészt jelezve vágattak, őt keresték, reszketve látta, belátta: felfedezték,
menedékét, a szövevényes, tüskés bozótot bekerítették, ugatták, rémítették, kábi-
tották, nyáluakat ráfrecskelték, arra gondolt, mit akarhatnak, valószínűleg küldeté-
süket teljesítik: megtalálni, elkapni, szétcibálni, megtalálni, elkapni, szétcibálni,
vigyori, szétvetett lábú rendőrök várnak rájuk, az erdő szélén, virágos réten őrköd-
nek, a hosszú hajú, zöld szemű, szőke nővel társalognak, erejüket, hatalmukat, min-
denhatóságukat magyarázzák, fitogtatják, gumibotjukkal tenyerüket csapkodják, a
szőke nő, szép kedvese, aki üldözésekor az erdőszélig vele tartott, bólogat: igazuk
van, IgAzUk VaN, iGaZuK vAn, fejéhez kap, jajveszékkel, szűkül, miért követte,
hosszan zokog, ikegve rázkódik, feltekint, zöld szemét könyörögve rájuk függeszti,
bánom, amit tettem, mondja, a rendőrökhöz sompolyog, levetkőzik, szoknyáját, blú-
zát, melltartóját eldobálja, a szélbe szórja, hanyatt fekszik, mellét, hasát, ágyékát,
combját simogatja, kínálkozik, sötétedett, a serény, válogatott kutyák, nyakörves
véredek szemei, apró, szúrós mécsesek, világítottak, ugyanakkor égettek, mocorgás-
ra, mozgulásra, helyváltoztatásra bírták, kényszerítették, ötlete támadt: orrát, ke-
mény, acélos peremű keresőjét a savanykás, dohos levélrétegbe mártotta, túrt, két
első lábával az avart, majd a földet, férges talajt eltávolította, hátrakaparta, csa-
tornát, nyirkos, formátlan vagy inkább bizonytalan alagutat kezdett, közben figyelt,
a kutyákat, ellenségei eszközeit, az elpusztítására, megszűntetésére kitenyésztett
állatok vinnyogását, nyüszítését, morgását, ugatását, vonítását hallgatta, öntudatlan-
ul tanulmányozta: túrását, kaparását, szabadulási kísérletét észrevették, ennek
ellenére nem figyelt meg gyanús mozgást, például rohamra készülődést, a csator-
nából, nyirkos alagútból kihátrált, meglepődött, kinn fényes nap sütött, a fákon
zavartalanul madarak csipogtak, marék nagyságú fészkekben tollasodó, zabolás
fiókkák ágaskodtak, élelmet követeltek, szeméhez nyúlt, megdörzsölte, ámult, mikép-
pen vetődött ide, kiürült poharát a rácsos ablakon benyújtotta, kezét csókolom,
köszönt a csapasnőnek, levélboríték-táskáját jobb hüvelyk- és mutatóujja közé
csippentette, lóbálta, ment hazafelé, a kertekben, drótkerítéses földnyelveken ká-
posztatövek, penész-pettyes szárcsonkok meredeztek, feketeribizli-bokrokban japán-
tyúk szedegettek, az alma-, körte-, szilva- és barackfákat gumicsizmás, permetlé
freccsenéses ruhájú emberek hernyózták, a lenyisszantott ágakat halomba hord-
ták, meggyújtották, élvezettel égették, szorosan bekötött fejű, elől övbe gyúrt ru-

haaljú, bekecse asszonyok a házak sarka és a fáskamrák féleresze között kifeszített drótokra, zsinórokra mosott ruhát teregettek, kék munkaruhás, báránybörkucs-más suhancok a kertek távoli szögletében, a feketeribizli-bokrokon túl a burgonya, káposzta, sárgarépa vermeit bontották meg, ürítették ki, rombolták le, ment a járdán, a feltört részekben, kikotródott mélyedésekben poshadó tócsákat, vékony, éles szélben borzongó vízfoltokat kikerülte, száját csücsörítette, a vasállványzat keresztgerendáira csavarozott téglalakú bádogdobozok, kikapcsolhatatlan hangszórók közvetítette frissítő, a zacskósapkások hősi múltjáról szóló indulót füttyülte, a hosszú hajú, zöld szemű, szőke nő, szép kedvese a határtalan réten járkált, hajlongott, margarétát szedett, csokorba gyűjtötte, amikor meglátta őt, a csokorral integetett, feléje lendült, sokáig, kitartóan szaladt, derékig érő haja aranykéveként szállt, suhant mögötte, a később úgy gondolta: szárny volt az, és feléje vitte, repítette.

Részlet a szerző készülő regényéből.

MÁRKI ZOLTÁN

VARÁZSLAT VOLT

Feléd hajlott a fűz,
a víz, a fűz.

Nap, árny intett neked,
hegy, fellegek.

Hozzad szín, alkonyok,
csönd tartozott.

Erdő, virág, világ,
nőtt érted ág.

Benned fogant a jó
íz, millió.

A vers, az ég zenélt
egy szavadért.

Általad működött
fény, fű, fa, köd.

Jelen, jövő, a múlt
téged tanult.

Lett nap és éj csupa
titok, csuda.

Varázslat volt, miért,
ha véget ért?

A FÉNY EGY KÖNNYET EJT

Délelőtt történik minden,
az ég, a föld, a fák,
előkerül az ősz,
szétszítja magát.

Délelőtt történik minden,
a hang, a lent, a fönt,
a szélnek eszébe jutok,
elhullámlik a csönd.

A füvek megkeresnek,
kristályosul a víz,
a lankádt eső elakad,
megérkezel te is.

S a fény egy könnyet ejt
szemedre, gyönyörűm,
s megkezdődik és nincs tovább
az idő gyönyörűn.